ঈশ্বৰ

অসমীয়া

TEXTUAL QUESTIONS AND ANSWERS

প্ৰশ্ন ১। ঈশ্বৰ কবিতাটিৰ মূল কথাখিনি তা◌েমাৰ নিজৰ কথাৰে লিখা ।

উত্তৰঃ ঈশ্বৰ অনাদি , অনন্ত । জড় – জীৱ সকলা◌েতে তেওঁ বিৰাজমান । এই বিনন্দীয়া ধৰাখন তেওঁৰেই সৃষ্টি । গছ – লতা , জোন – বেলি , তৰা, গ্ৰহ – নক্ষত্ৰ তেঁৱেই যেন গঢ়িছে । আনকি চৰাই – চিৰিকটি , আমাৰ পিতা – মাতা , ভাই ভনী সকলা◌েকে তেৱেঁই প্ৰব্ৰজন কৰিছে । সেই হেতুকে সকলা◌ে প্ৰাণীয়ে ভগৱানৰ গুণ – গান গায় । ঈশ্বৰ সকলা◌েতে আছে । কেৱল আমি তেওঁক নেদেখো । শেষত কবিয়ে কৈছে যে য'তেই তেওঁ আছে তাৰে পৰাই যেন আমাক দয়া কৰে।

প্ৰশ্ন ২। তলত দিয়া শব্দবা◌েৰ যথাস্থানত বহুৱাই কবিতাফাঁকিৰ খালী ঠাই পূৰ কৰা—

(ক) ভাই – ভনী , পিতা ___তুমিয়েই হেনা◌ে

সকলা◌েকে কৰিছা ____

তা◌েমাৰ ____ পক্ষী গছৰ ডালত

গান গাই হইছে ____ ।

(স্ৰজন , মগন , মাতা , আদেশে)

উত্তৰঃ ভাই , ভনী , পিতা – মাতা তুমিয়েই হেননা

সকলা◌েকে কৰিছা স্ৰজন ,

তা◌েমাৰ আদেশে পক্ষী। গছৰ ডালত

গান গাই হইছে মগন ।

প্ৰশ্ন ৩। তলৰ কথাফাঁকি নিজৰ ভাষাত বহলাই লিখা—

(ক)   “ সকলােতে থাকা তুমি   সকলােকে শুনা

দেখিছা চকুৰে সকলােটি ,

য’তে থাকা প্ৰভু মােক   দয়া যেন কৰা

এয়ে মােৰ সৰল মিনতি । ”

উত্তৰঃ হে ঈশ্বৰ , তুমি সকলােতে আছা , সকলাে কথাই তুমি শুনি আছা, চকুৰে সকলাে দেখি আছা । তুমি য’তেই নাথাকা কিয় প্ৰভু , তুমি যেন মােক দয়া কৰা ; – এয়ে তােমাৰ ওচৰত মােৰ সৰল মিনতি ।

প্ৰশ্ন ৪। অতি চমু উত্তৰ দিয়া –

(ক) ঈশ্বৰ ক’ত থাকে ?

উত্তৰঃ ঈশ্বৰ সকলােতে আছে ।

(খ) কবিয়ে ঈশ্বৰক দেখা পাইছেনে ?

উত্তৰঃ পােৱা নাই ।

(গ) ঈশ্বৰ থকা কথাটি কবিয়ে কেতিয়া জানে বুলি কৈছে ?

উত্তৰঃ বেয়া এটি কৰিব খােজা সময়ত ।

(ঘ) কবিয়ে শেষত ভগৱানৰ পৰা কি বিচাৰিছে ?

উত্তৰঃ দয়া বিচাৰিছে ।

প্ৰশ্ন ৫। চমুকৈ লিখা –

(ক) ভগৱান ক'ত ক'ত আছে বুলি কবিয়ে কৈছে ?

উত্তৰঃ কবিৰ মতে ভগৱান সকলােতে আছে । এই বিনন্দীয়া ধৰাখন তেওঁৰেই সৃষ্টি । গছ – লতা , জোন – বেলি , তৰা , গ্ৰহ – নক্ষত্ৰ , নৈ – নিজৰা , পাহাৰ পৰ্বত , চৰাই – চিৰিকটি , মানুহকে ধৰি জীৱ – জড় সকলাে ভগৱানেই সৃষ্টি কৰিছে আৰু এই সকলােতে তেওঁ আছে ।

(খ) কবিয়ে পােৱা সুখবােৰ কাৰ দান বুলি ভাবিছে ?

উত্তৰঃ কবিয়ে যিবােৰ সুখৰ বস্তু পাইছে , সেই সকলােবােৰ ঈশ্বৰৰ দান বুলি ভাবিছে ।

(গ) সকলাে প্ৰাণীকে কাৰ গুণগান গাবলৈ কৈছে আৰু কিয় কৈছে ?

উত্তৰঃ কবিয়ে সকলাে প্ৰাণীকে ঈশ্বৰৰ গুণ – গান গাবলৈ কৈছে । সকলাে প্ৰাণীকে ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰিছে , সেইবােৰক খাদ্য দিছে , থকা ঠাই দিছে , মনত সুখ আনন্দ দিছে । গতিকে , তেনেকুৱা কৰুণাময় ঈশ্বৰৰ গুণ – গান গাবলৈ কবিয়ে সকলাে প্ৰাণীকে কৈছে ।

(ঘ) তুমি ঈশ্বৰক দেখিছানে ? নাই দেখা যদি ঈশ্বৰ আছে বুলি কেনেদৰে ভাবিব পাৰা ?

উত্তৰঃ নাই দেখা । চকুৰে নেদেখিলেও এই বিশ্বজগত খনলৈ চকু দিলেই ঈশ্বৰ আছে বুলি ভাবিব পাৰি । এই বিনন্দীয়া ধৰাখন , জোন – বেলি , তৰা , গ্ৰহ নক্ষত্ৰ , গছ – লতা , নৈ – নিজৰা , পাহাৰ – পৰ্বতকে ধৰি য'ত মানে আছে , এইবােৰ নিজে নিজে সৃষ্টি হােৱা নাই , মানুহেও সৃষ্টি কৰা নাই । কোনােবা অদৃশ্য শক্তিয়ে এইবােৰ সৃষ্টি কৰাৰ লগতে নিয়ন্ত্ৰণ কৰি আছে আৰু সেই অদৃশ্য শক্তিকে ঈশ্বৰ বুলি ভাবাে ।

প্ৰশ্ন ৬। প্ৰসংগ সংগতি দৰ্শাই ব্যাখ্যা কৰা –

(ক) বিনন্দীয়া ধৰাখনি তােমাৰ ইচ্ছাতে

আৰু বিনন্দীয়া হক ,

তুমি আছা বুলি যেন সকলাে প্ৰাণীয়ে

তোমাৰেই গুণ-গান গ’ক ।

উত্তৰঃ কবিতাফাঁকি ধ্বনি কবি বিনন্দ চন্দ্ৰ বৰুৱাদেৱে ৰচনা কৰা আমাৰ পাঠ্যপুথিত সন্নিবিষ্ট ‘ ঈশ্বৰ ’ নামৰ কবিতাটিৰ পৰা উদ্ধৃত কৰা হৈছে ।

কবিতাফাঁকিত ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ কথাৰ লগতে কবিৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি থকা শ্ৰদ্ধাভক্তি প্ৰকাশ পাইছে।

এই বিনন্দীয়া ধৰাখনি ঈশ্বৰেই সৃষ্টি কৰিছে । গছ – লতা , ফল – ফুল , নৈ – নিজৰা , চৰাই – চিৰিকটি আদিৰে ভৰপুৰ বিনন্দীয়া এই ধৰাখনিৰ মনোমোহা সৌন্দৰ্যই আমাক সকলোকে আপ্লুত কৰে । সৌন্দৰ্য – পিয়াসী কবিয়ে সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাতে ধৰাখনি আৰু অধিক বিনন্দীয়া আৰু সৌন্দৰ্যময় হোৱাটো কামনা কৰিছে । লগতে কবিয়ে সকল প্ৰাণীয়ে ঈশ্বৰৰ গুণ – গান গোৱাটোও একান্তমনে বিচাৰিছে। সকলো প্ৰাণীৰ সৃষ্টিকৰ্তা যিহেতু ঈশ্বৰেই , সেয়েহে সকলো প্ৰাণীয়ে সেই সৃষ্টিকৰ্তাৰ গুণ – গান গাব লাগে ।

(খ) বেয়া এটি কেতিয়াবা কৰিব খুজিলে

তুমি থকা কথা যেন জানো ,

কৰিলেই কিবা এটি তুমি দিয়া বাধা

আমি যেন সকলোৰে শুনো ।

উত্তৰঃ কবিতাফাঁকি ধ্বনি কবি বিনন্দ চন্দ্ৰ বৰুৱাদেৱে ৰচনা কৰা আমাৰ পাঠ্যপুথিত অন্তৰ্ভুক্ত ‘ ঈশ্বৰ ’ নামৰ কবিতাটিৰ পৰা উদ্ধৃত কৰা হৈছে ।

মংগলময় ঈশ্বৰে মানুহে সদায় যে ভাল কাম কৰাটোকে বিচাৰে , তাকেই কবিতাফাঁকিত প্ৰকাশ পাইছে ।

আমি ভাল কাম যিদৰে কৰোঁ , সেইদৰে বেয়া কামো কৰিব পাৰো । কিন্তু ঈশ্বৰে আমি সদায় ভাল কাম কৰাটোহে বিচাৰে । ভাল কাম কৰা মানুহৰ লগত ঈশ্বৰ সদায় থাকে । কিন্তু বেয়া কাম কৰিব খোজা বা বেয়া কাম কৰা মানুহক ঈশ্বৰে বাধা প্ৰদান কৰে । পৰম ঈশ্বৰ বিশ্বাসী কবিৰ কিবা এটি বেয়া কৰিব খুজিলেই ঈশ্বৰৰ কথা মনলৈ আহে । তেওঁৰ ধাৰণা , বেয়া কাম কৰিলে ঈশ্বৰে বাধা প্ৰদান কৰে আৰু সেইটো আমি সকলোৰে যেন শুনিবলৈ পাওঁ । সকলো মানুহে ঈশ্বৰত বিশ্বাস ৰাখি ভাল কাম কৰাটোকে কবিয়ে বিচাৰিছে ।

প্ৰশ্ন ৭। ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা এই বিনন্দীয়া ধৰাৰ সৌন্দৰ্য কবিতাটিত কিদৰে বৰ্ণনা কৰা হৈছে ?

উত্তৰঃ বিনন্দীয়া এই ধৰাখনি সৌন্দৰ্যৰে ভৰি আছে। জোন – বেলি তৰাবাোৰে এই ধৰাৰ বুকুত পাোহৰ বিলায় । হাবি-বননি , গছ – লতিকাৰে পূৰ্ণ চিৰ সেউজ , ধৰাখনি সদায় ফুল – ফলেৰে জাতিষ্কাৰ হৈ থাকে । ৰং মনেৰে গছৰ ডালে পাতে জঁপিয়াই ফুৰে নানা জাতৰ নানা বনৰীয়া চৰাই । চৰাইবাোৰে ফুললিত সুৰত গাোৱা গীতে আমাৰ হিয়া জুৰ পেলায় । কবিতাটিত বিনন্দীয়া ধৰাৰ সৌন্দৰ্য এনেদৰে বৰ্ণনা কৰা হৈছে ।

প্ৰশ্ন ৮। শব্দাৰ্থ লিখা –

কৰম , মগন , বিনন্দীয়া , সুজন , ধৰা , গ’ক , হ’ক , সুমংগলময় ।

উত্তৰঃ কৰম – কৰ্ম ।

মগন – মগ্ন ।

বিনন্দীয়া – আনন্দময় ।

স্ৰজন – সৃষ্টি ।

ধৰা – পৃথিবী , জগত ।

গ’ক – গাওক ।

হ’ক – হওঁক ।

সুমংগলময় – কল্যাণময় ।

প্ৰশ্ন ৯। তৎসম , অৰ্ধতৎসম , আৰু তদ্ভৱ শব্দ কাক বাোলে ? একোটি উদাহৰণ সহ লিখা ।

উত্তৰঃ তৎসম শব্দ :- যিবাোৰ শব্দ সংস্কৃতৰ পৰা পাোনে পাোনে আহি অসমীয়া ভাষাত ব্যৱহৃত হৈছে , তেনেবাোৰ শব্দক তৎসম শব্দ বুলি কোৱা হয় । যেনে কৰ্ম ।

অৰ্ধতৎসম শব্দ :- যিবোৰ শব্দ সংস্কৃত মূলৰ পৰা আহোতে কিছু সলনি হৈ অসমীয়া ভাষাত ব্যৱহাৰ হৈছে তেনে শব্দবোৰক অৰ্ধতৎসম শব্দ বুলি কোৱা হয় । যেনে – কৰম ।

তদ্ভৱ শব্দ :- যিবোৰ শব্দ মূলৰ পৰা আহোতে সম্পূৰ্ণ ৰূপ সলনি হৈ বা অপভ্ৰংশ হৈ অসমীয়া ভাষাত ব্যৱহাৰ হৈছে তেনেবোৰ শব্দক তদ্ভৱ শব্দ বুলি কোৱা হয় । যেনে – কাম ।

প্ৰশ্ন ১০। ‘ সুমংগলময় ’ আৰু ‘ বিনন্দীয়া ’ শব্দ দুটিৰ এটাকৈ সমাৰ্থক শব্দ লিখা ।

উত্তৰঃ সুমংগলময় – কল্যাণময় ।

বিনন্দীয়া – আনন্দময় ।

প্ৰশ্ন ১১। বিপৰীত শব্দ লিখা –

শেষ , স্ৰজন , সুখ , দয়া , দিন ।

উত্তৰঃ শেষ – আদি , প্ৰথম ।

স্ৰজন – ধ্বংস , বিনাশ ।

সুখ – দুখ ।

দয়া – ঘৃণা ।

দিন – ৰাতি ।

প্ৰশ্ন ১২। বাক্য ৰচনা কৰা –

দিন-ৰাতি , ভাই-ভনী , বিনন্দীয়া , গুণ – গান , মিনতি ।

উত্তৰঃ দিন-ৰাতি :- মাধৱে ভনীয়েকৰ বিয়াৰ নামত দিন – ৰাতি একাকাৰ কৰি ঘূৰি ফুৰিছে ।

ভাই – ভনী :- সিহঁতৰ চাৰি গৰাকী ভাই – ভনীৰ ভিতৰত অকল অকণহে পঢ়া শুনাত ভাল ।

বিনন্দীয়া :- আমাৰ এই বিনন্দীয়া ধৰাখন ঈশ্বৰে স্ৰজন কৰিছে ।

গুণ – গান :- ধাৰ্মিক মানুহে সদায় ভগৱানৰ গুণ – গান কৰে।

মিনতি :- বিষয়াজনৰ ওচৰত ইমান মিনতি জনাোৱাৰ পিছতাে তেওঁ মাোৰ কামটো নকৰিলে ।

প্ৰশ্ন ১৩। তৎসম শব্দ লিখা –

ধৰম , কৰম , মগন , চেনেহ , মৰত , জনম

উত্তৰঃ ধৰম – ধৰ্ম ।

কৰম – কৰ্ম ।

মগন – মুগ্ন ।

চেনেহ – স্নেহ ।

মৰত – মৰ্ত ।

জনম – জন্ম ।

প্ৰশ্ন ১৪। তলৰ শব্দবাোৰৰ পৰা তৎসম , অৰ্ধতৎসম , তদ্ভৱ শব্দবাোৰ বাছি উলিওৱা –

সূৰ্য্য , পৰাণ , হস্ত , পদ্ম , প্ৰাণ , বেলি , সূৰুয , হাত

উত্তৰঃ তৎসম শব্দ – সূৰ্য , হস্ত , পদ্ম , প্ৰাণ ।

অৰ্ধত্যৎসম শব্দ – পৰাণ , সূৰুয ।

তদ্ভৱ শব্দ — বেলি , হাত ।

প্ৰশ্ন ১৫। শব্দাৰ্থ লিখা-

কৰম মগন , বিনন্দীয়া , স্ৰজন , ধৰা ।

উত্তৰঃ কৰম – কৰ্ম ।

মগন – মগ্ন ।

বিনন্দীয়া – আনন্দময় ।

স্ৰজন – সৃষ্টি ।

ধৰা – জগত , পৃথিৱী ।